

משל למלך שהשיא את בנו יחידו

לְמַלְכָּא דְהוּה לִיה בַּר יְחִידָאִי, אַתָּא לְזוּוּנָא לִיה

בְּמִטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה והוא משל למלך שהיה לו בן יחיד והוא

בא להשיא אותו עם מלכה עליונה וחשובה, דהיינו שלמלך החכמה היה בו שהוא ז"א והוא

השיאו עם השכינה, **מֵאֵי עֲבַדַּת אַמִּיהָ כָּל הָהוּא לִילִיָּא, עָאֲלַת**

לְבִי גְנִיזָהָא, אַפִּיקַת עֲטָרָא עֲלָאָה, בְּשַׁבְּעִין (דף צ"ח ע"ב)

אַבְנֵי יָקָר סַחְרָנְהָא, וְאַעֲטַרַת לִיה ומה עשתה אמו, כל אותו ליל

הנישואין היא נכנסה לבית גנוזה והיא הוציאה משם עטרה עליונה ויקרה שקבועים סביבה

שבעים אבנים יקרות ובזה היא עיטרה אותו. **אַפִּיקַת לְבוּשֵׁין דְּמִילַת**

וְאַלְבִּישַׁת לִיה, וְאַתְקַנַּת לִיה בְּתַקּוּנֵי דְּמַלְכִין וכן היא

הוציאה בגדים של משי והלבישה אותו והיא תיקנה אותו בתיקוני המלכים [קנו].

המלכה מכינה את הכלה ונערוּתיה לקבלת היחוד עם בן המלך

לְבַתָּר עָאֲלַת לְבִי כְּלָה, חָמָאֵת עוֹלִימְתָהָא, דְּקָא

מְתַקְנֵי עֲטָרָהָא, וְלְבוּשָׁהָא, וְתַכְשִׁיטָהָא,

לְתַקְנָא לָהּ ואח"כ נכנסה אמו לבית הכלה והיא ראתה את נערוּתיה שהם מכינות

את העטרות והלבושים והתכשיטים בכדי לקשט אותה, דהיינו שהבינה ראתה את הצדיקים

אור הרשב"י

[קנו] דהיינו שהבינה עיטרה את ז"א בשבעים

בחינות שהם המוחין הפנימיים של ז"א שהם

עסמ"ב שיש בהם מ' אותיות ע"ה ולבושיהם

שהם קס"א קנ"א קמ"ג שיש בהם ל' אותיות

וביחד הם שבעים בחינות ואח"כ היא עיטרה

אותו באורות המקיפים (מק"מ).

הלימוד היומי

לע"נ רחל בת יטי ושמעון ז"ה

שע"י התורה הם מתקנים ומקשטים את פרצוף המלכות ומעטרים אותו באורות פנימיים ומקיפים. אַמְרָה לֹזֶן, הָא אֶתְקִינַת בֵּי טְבִילָה, אֶתְר דְּמִיִּין נְבִיעִין, וְכָל רִיחִין וּבּוֹסְמִין סוּחְרָנִי אִינוּן מִיִּין, לְדַכָּא לְכַלְתִּי ואמרה להם המלכה הרי תיקנתי בית טבילה שהוא מקום של מים נובעים שכל הריחות הטובים והבשמים נמצאים סביבות המים בכדי לטהר את כלתי, לִיתִי כַלְתִּי, מְטְרוֹנִיתָא דְּבְרִי, וְעוֹלִימְתָּהּ, וְיִתְדְּכוּן בְּהוּא אֶתְר דְּאֶתְקִינַת בְּהוּא בֵּי טְבִילָה, דְּמִיִּין נְבִיעִין דְּעַמִּי ולכן תבא כלתי שהיא מלכת בני יחד עם נערותיה בכדי שיטהרו את עצמם באותו המקום שהכנתי ובאותו בית הטבילה של המים הנובעים שנמצאים אצלי, דהיינו שיטהרו את עצמם מאחיזת החיצונים במקוה העליון שהוא בסוד חמישים שערי בינה שהם סוד באר מים חיים. לְבַתָּר תְּקִינּוּ לָהּ בְּתַכְשִׁיטָּהּ, אֲלִבִּישׁוּ לָהּ לְבוּשָׁהּ, אַעֲטְרוּ לָהּ בְּעֶטְרָהּ, ואח"כ תקשטו את כלתי בתכשיטיה ותלבישו אותה בלבושיה ותעטרו אותה בעטרותיה, וסוד הדבר כי אין המלכות מתקשטת מעט מעט אלא במשך הלילה הצדיקים מכינים את תכשיטיה ואחר הטבילה היא לובשת את כל תכשיטיה בבת אחת (רמ"ק). לְמַחַר פֶּד יִיתִי בְרִי לְאֲזֻדוֹנָא בְּמְטְרוֹנִיתָא, יִתְקִין הֵיכְלָא לְכַלְהוּ, וְיִשְׁתַּכַּח מְדוּרֵיהּ בְּכוּ כְתָדָא ולמחר שיבוא בני להתייחד עם המלכה אז הוא יתקן ויכין היכל לכולם, בסוד הר הבית וירושלים וישראל ואז ימצא משכנו עמכם כאחד.

החברים המתקנים את השכינה נקראים פועלי צדק

כִּךְ מִלְפָּא קְדִישָׁא וּמְטְרוֹנִיתָא, וְחִבְרִיָּא, כְּהֵאֵי גִוּוֹנָא

וכך הנמשל הוא במלך הקדוש ז"א והמלכה שהיא השכינה והחברים העוסקים

בתיקון השכינה ע"י עסק התורה בליל שבועות שהם כדוגמת זה. • **וְאִימָא עֲלָאָה**

דְּמִתְקַנְתָּ פִלָּא והבינה שהיא האמא העליונה היא מתקנת את כולם ע"י שהיא

מתקנת את זו"ן ואורה חופה על הצדיקים העוסקים בתיקוניה (רמ"ק). • **אֲשֶׁתְּכַח**

דְּמִלְפָּא עֲלָאָה, וּמְטְרוֹנִיתָא, וְחִבְרִיָּא, מְדוּרֵיהוֹן

בְּחֵדָא, וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין לְעֵלְמִין ואז נמצא שהמלך העליון ז"א והמלכה

שהיא השכינה והחברים משכנם הוא אחד ואינם נפרדים זה מזה לעולמים. • **הֵדָא הוּא**

דְּכִתִּיב וזהו מש"כ בפסוק, (תהלים טו) **יְהוָה מִי יִגּוֹר בְּאַהֲלֵךְ וְגו',**

הוֹלֵךְ תָּמִים וּפּוֹעֵל צְדָק. מֵאֵן הוּא פּוֹעֵל צְדָק מי הוא הנקרא

פועל צדק. **אֵלָא, אֵלִין אֵינּוֹן דְּמִתְקַנְי לְמְטְרוֹנִיתָא**

בְּתַכְשִׁיטָהָא, בְּלְבוּשָׁהָא, בְּעֵטְרָהָא. וְכֹל חֵד, פּוֹעֵל

צְדָק אֶקְרִי אלא הם החברים המתקנים את השכינה בליל שבועות בתכשיטיה

ובלבושיה ובעטרותיה וכל אחד נקרא פועל צדק כי הם מתקנים את כל פרצוף המלכות

הנקראת צדק.

אשרי חלקם של העוסקים בתורה עליהם נאמר כי בי חשק ואפלטוהו אחלצהו
ואכבדהו

אָמַר רַבִּי חֵיִיא, אֶלְמִלָּא לָא זְכִינָא בְּעֵלְמָא, אֵלָּא

לְמִשְׁמַע מְלִין אֱלִין דִּי אמר רבי חייא שאילו לא זכיתי בעולם

לשמוע רק את הדברים האלו היה די לי בזה. **זְכָאָה חוּלְקִיהוּן דְּאִינוּן**

דְּמִשְׁתְּדִלִי בְּאוֹרֵייתָא, וַיְדַעִין אוֹרְחוֹי דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא,

דְּרַעוּתָא דְּלַחוּן בְּאוֹרֵייתָא אשרי חלקם של אלו העוסקים בתורה שהם

יודעים את דרכי המלך הקדוש שהם סודות התורה וכל רצונם הוא בתורה שבזה הם

מייחדים את ז"ן, **עֲלִייהוּ כְּתִיב** ועליהם נאמר (תהלים צא) **כִּי בִי חֶשֶׁק**

וְאֶפְלָטוּהוּ [קכז] דהיינו שע"י חשק לימוד התורה אני אציל אותם. **וּכְתִיב** וכן

נאמר עליהם עוד **אֶחְלָצוּהוּ וְאֶכְבְּדוּהוּ** דהיינו שאני אצילם וירבה את כבודם

כמש"כ אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד.

אור הרשב"י

באורך ימים של העוה"ז כי החושק הוא האיש
המסתלק מכל מחשבות גופניות איננו חושש
לאריכות ימים של העוה"ז ואין כל מחשבותיו
אלא בעניני העוה"ב.

[קכז] וביאר בספר כד הקמח על מש"כ כי בי
חשק ואפלטוהו וגו' הנה לא אמר כי בי אהב
אלא כי בי חשק ולמדך הכתוב כי היודע
אמתת שמו ית' הוא החושק הנוכה לאורך ימים
לחיי העוה"ב. ומבואר שאין עיקר כוונת הכתוב

הלימוד היומי

לע"נ רחל בת יטי ושמעון"ה